

Na mateřské NA MONT BLANC

Po roce a půl stráveném výchovou našeho hyperaktivního syna mi přítel nabídl, ať si vezmu týden volna a strávím ho, jak chci. Ve skrytu duše asi doufal v relaxační wellness. Když jsem mu ještě téhož dne oznámila, že jedu na Mont Blanc, byl lehce zaskočen. Můj relaxační týden nesl název Ledovcový kurz v Chamonix – Mont Blanc. **TEXT A FOTO: JANA TROUPOVÁ**

Skoč! Po hlavě! Zády ke svahu,“ křičí na mě. Rozbívám se po ledovci, v ruce cepín, na nohou mačky, na hlavě helmu a pod ní, čepicí a neumytými vlasy, zmatek. Vrhám se střemhlav ze srázu, který po nějakých třiceti metrech končí skálou. Všechno se snažím dostat na břicho a zaseknout cepín do ledovce. Místo kýženého zastavení pádu ztrácím sluneční brýle. Nohy dávám nahoru, aby mi mačky nedostaly tělo do nebezpečných kotrmelců. Nakonec se manévry daří a po chvíli bezpečně „stojím“.

Zatím je vše jen nanečisto, trénujeme zachycení cepínem při pádu ze svahu. Ale jak se říká, těžko na cvičišti, lehký na bojišti. To bojiště se tyčí přímo nad námi a jmenuje se Mont Blanc – se svými 4 810 metry je to nejvyšší hora Alp. Je něco po osmé večerní, přespáváme ve stanech na ledovci Col du Midi. O spaní ale není moc co mluvit, budíček je nařazen na jednu ráno, kdy to všechno začne.

HROZIVÝ PÁD A HROZBA SESUVŮ

Několik pětitisícových ledovcových krásků mám už úspěšně za sebou. Ale ledovcový kurz je premiéra. Co mě čeká? Navazování, jištění, slaňování. Základní chůze v mačkách, postup po ledu i skále. Správné držení cepínu, navázání na lano a bezpečná

chůze po ledovci. Návlek zachycení pádu do ledovcové trhliny a následná záchrana. Má se ze mne stát zkušený ledovcový horal. To vše hlásil leták zaslaný v příloze z agentury Hotrock.cz. Z autora strohých e-mailů se vyklubal sympatický instruktor David, šprýmař, pohodář, občas blázen a hlavně „celkemnicneřešitel“. Když jde ale do tuhého, je to naprostý profesionál.

A do tuhého šlo už při aklimatizačním výstupu na Pointe Isabelle (3 761 m n. m.). Jedna skupina se po výstupu skalní částí otočila, při cestě zpět však viděli hrozivý pád francouzské dvojice, která se asi po třicetimetrovém sešupu po ledovci zachytila těsně nad propastí. Naše skupina úspěšně vylezla na vrchol s krásným výhledem na severní stěnu Grandes Jorasses a Mont Blanc, ale na zpáteční cestě nás hrozba sesuvu séraků (nestabilní ledovcové bloky na příčných trhlínách na povrchu ledovce) hnala doslova jako o život. To by stačilo, říkala jsem si se vzpomínkou na mého dokonalého a nikdy nezlobícího syna.

S čekáním na lepší počasí v Chamonix však má jistota nelézt a touha vylézt nabraly opačných poměrů. A tak teď ležím v expedičním spacáku na ledovci a snažím se alespoň na několik hodin usnout. Víím, že se mi to nepodaří, ale na dny, týdny a v případě našeho dítěte i měsíce s minimem spánku jsem už dávno aklimatizovaná. Během následujících hodin poznám i další kvalitu přípravy na mateřské dovolené. Vše začalo porodem, takže vzhůru na to.

PRUDKÝ VÝSTUP, TÁHLÝ SESTUP A ZNOVU OSTRÝ VÝSTUP...

Otevíráme oči, čelovky, spacáky, zmrzlé boty, stan a mačky. Poté karabiny, do nichž zacvakáváme lano, na kterém

se budeme vzájemně jistit. Někdo otevírá ústa na horký čaj, pokud si ho ze sněhu na ledovci stihl uvařit. Po druhé hodině ranní pak všichni shodně otvíráme nosní štěrbinu a ústa k pravidelnému nádechu a výdechu a také užaslé oči z nádherných nočních výhledů. Obloha je jasná, tisíce hvězd doplňuje bílý ledovec, který končí hluboko pod námi. Ještě hlouběji pak svítí francouzské Chamonix a další údolní městečka.

My však pomalu otevíráme cestu dalšímu a dalšímu výškovému metru. Jde to těžce, napadlo hodně čerstvého sněhu. Již v první fázi nastává komplikace v podobě trhliny, všichni ji však zvládneme. Následuje hledání cest, visuté séraky stojí proti nám jako ledovcové paneláky. Prudkým výstupem obcházíme další, za kterým však následuje výstup ještě prudší. To ještě jako prvorodička Mont Blancu netuším, jaký bude závěr. Po úspěšném zvládnutí první části v podobě hrany Mont Blanc du Tacul pokračujeme v mírném táhlém sestupu. Ten navazuje na pozvolný a poté ostrý nástup k dalšímu cíli první fáze výstupní – horou Mont Maudit. Další ledovcová trhlina, za kterou se strmě tyčí asi padesátimetrová ledovcová stěna, kterou musíme zdolat. Zásek předními hroty mačky, poté seknutí cepínem, posun, zásek mačkou druhé nohy, opět cepín a znovu a znovu... Netuším, jak jsem zvládla po-

Autorka při zdolávání nejvyšší hory Alp Mont Blancu

Výhledy na majestátní vrcholy a hřebeny hor všude okolo nás jsou uchvacující, takže pomáhají překonat náročnost výstupu.

slední metry stěny, ale překulením na druhou stranu hřebenu následuje odpočinek v podobě ‚pouhého‘ traverzu po šikmém ledovci, kde by pád mohl znamenat ledacos.

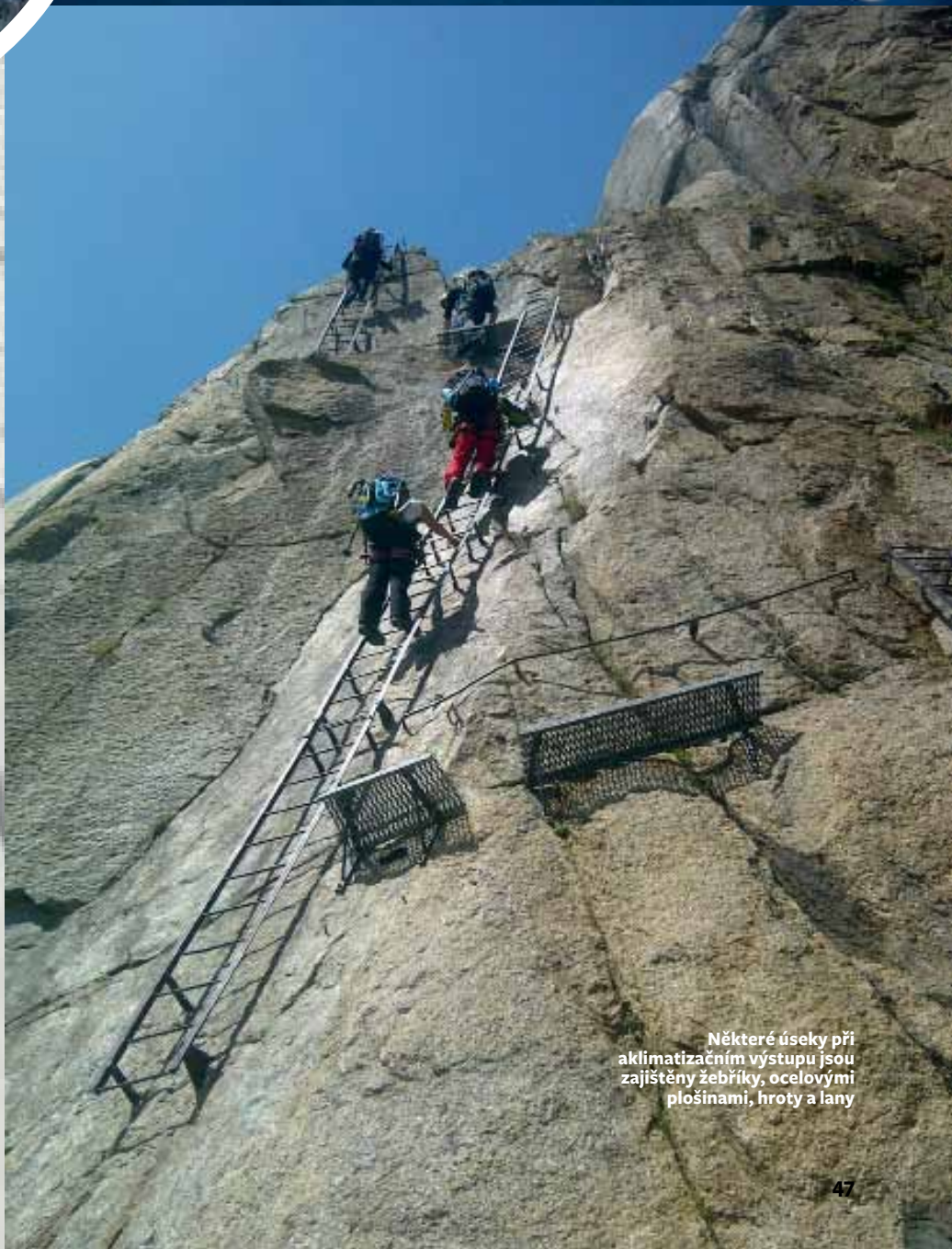
V sedýlku mezi Mont Maudit a Mont Blanc odpočíváme celých pět minut. Neskutečně dlouhou první dobu výstupní tak zakončujeme rychlým schroutáním zmrzlé mšlí tyčinky a několika hlty vody.

PŘESTŘÍŽENÁ PUPEČNÍ ŠŤŮRA

Teď nás čeká finální výstup – ještě asi 400 výškových metrů serpentínového stoupání. Vydáváme ze sebe poslední zbytky energie a jdeme na to. Začíná mi být nějak špatně, ale jak tak pozoruji své spulbojovníky, nejsou na tom o nic lépe, ba naopak. Asi po hodině a půl však všichni šťastně a bezpečně stojíme a sípeme na vrcholu. Mont Blanc porozen, tedy pokořen.

Zahlcují mne opojné pocity, obklopují nádherné pohledy. Avšak při myšlenkách na cestu zpět po příkrých sklonech, mezi narušenými séraky a trhlinami v ledovci pomyslně navždy přestřihávám pupeční šňůru mezi mnou a jakoukoli další horou s ledovcem. Vychází ze mne i pocit sebeuspokojení, že jednou to stačí.

Dlouhý sestup, slaňování nebezpečných sklonů, opětovné přelézání trhlin, dlouhé obcházení séraků. Jako nová pokračitelka této velehory jsem již vyčerpaná, ale stejně musím dál, jiné cesty není. Zdály, respektive výšky už vidím tečky – naše stany. Poslední desítky metrů a odvažujeme se z lan, cestu po téměř rovném ledovci již zvládne každý sám. Těším se na odpočinek, ale představy relaxu neplatí. Při sestupu z Mont Blancu jsme bleskurychle sbalili stany a veškeré věci a opětovně vystoupali v rekordním čase na Aiguille du

Některé úseky při aklimatizačním výstupu jsou zajištěny žebříky, ocelovými plošinami, hroty a lany

Midi, abychom stihli poslední kabinkovou lanovku do Chamonix.

POTŘEBUJETE POJIŠTĚNÍ I ŠTĚSTÍ

Pokud se rozhodnete zdolat vrchol veleho-ry, doporučuji pojištění Alpenverein, to by-
la i moje jednoznačná volba. Nikdo nic ne-
řeší, v případě nejhoršího máte k dispozici
i vrtulník. Nakonec ale na vás zranění mů-
že čekat i v bezpečí vašeho domova. Dru-
hý den ráno po příjezdu mě moje robátko
svou nejroztomilejší ručičkou s nejmenšími
prstíky něžně třísklo do nosu tak, že mi mě
těžce nabyté vysokohorské červené krvín-
ky utopily hned dva čtyřvrstvé kapesníky.

Ikdyž Mont Blanc není nejnáročnější, přeci
jen tu ročně zemře sto turistů, další desítky
se zraní. Naši skupiny se drželo štěstí. To bo-
hužel postrádaly dvě Italky, které se na Mont
Blanc vydaly krátce po nás. V severní stě-
ně Mont Blanc du Tacul se ve čtyři hodiny
ráno zřítíl sérak a ten uvolnil obrovskou la-
vinu, která zasáhla přímo jejich výstupovou
trasu. V těch samých místech jsme se v po-
dobný čas nacházeli i my jen tři dny předtím!

Ještě větší nehoda se stala v srpnu před pěti
lety, kdy zřícení části séraku uvolnilo obrov-
skou sněhovou lavinu přes celou stěnu Mont
Blanc du Tacul, ve které se nacházelo přibližně
45 lidí. Na den přesně před rokem zase lavina
na Mont Maudit pohřbila devět horolezců.

„Šla bys do toho znova?“ ptají se mí ka-
marádi. Někteří mají na mysli nejvyšší horu
Evropy, jiní potomka. Asi ano... prohlížím si
fotografie z výstupu na Mont Blanc i svého
již zase hyperaktivně zlobícího syna... Určitě
ano! ●

ona@mfdnes.cz

Klasické výstupové cesty

Cesta přes Dôme du Goûter: v létě asi nejfrekventovanější. Východiskem je Chamonix nebo Saint Gervais na francouzské straně. Ve vrcholový den se obvykle vyráží z chaty Gouter ve výšce 3 817 m n. m.

Cesta přes Aiguille du Midi: zvaná cestou tří Mont Blanců, neboť sleduje hřeben, kde se nachází několik vrcholů masivu Mont Blancu. Východiskem je Chamonix, resp. koncová stanice lanovky Aiguille du Midi v 3 842 m n. m.

Cesta přes Grand Mulets: je technicky nejsnazším výstupem. Obtíže v létě spočívají v množství ledovcových trhlin a ohrožení pádem séraků.

Cesta přes Aiguilles Grises: standardní cesta z italské strany. Kromě těchto klasických cest existuje značné množství výstupů vyšších obtížností.

Co vám pomůže na vrchol

Podle statistik navštíví Mont Blanc ročně přibližně 10 000 lidí. Nejlepším obdobím pro výstup je srpen. Mont Blanc rozhodně nepatří k nejtěžším vrcholům, ale nikdo by neměl podceňovat fyzickou přípravu, dobrou aklimatizaci, technické vybavení a v neposlední řadě i aktuální počasí. K úspěšnému zvládnutí vrcholu se ale musí přidat i štěstí. Pád laviny ze séraku holt sebelepší přípravou neovlivníte.

Pohled do sedla mezi Mont Blanc du Tacul a Mont Maudit. Výstupová cesta kolem těchto vrcholů masivu Mont Blanc je z klasických výstupových tras tou nejnáročnější.